

не пребывава въ насъ, то духътъ ни бива освѣтенъ съ божественнѣтъ свѣтлинѣ, и сърдцето ни прилича на ясно небе. Богъ, тъй-кажи, присѣтствува въ насъ, съгрѣва ны и освѣтлява ны, и чрезъ него произвождамы преизобилны плодове. Така доброто ся слива съ сърдцето, което ся освобожда тогасъ и бива чисто отъ всѣко лицемѣріе, всѣко заблужденіе, всѣко зло, притѣжава Бога въ себе си, гледа го и чувствува го. Отъ тука произхожда неизрѣченно едно блаженство, даже и въ тоя свѣтъ.

Така сърдцето, съединено съ Бога, ся освобожда отъ всичкытъ оскверняющытъ го страсти. «Серд-